

Pieni lisä kysymykseen »mellakoihin vai mellakkoihin»?

Terho Ikoselta on tutkielmassaan *Vir.* 1957 ss. 259—285 jäänyt huomaamatta, että kielioppaassani »Hyvää vapaata suomea» olen (kohdassa 16) liki kahdella sivulla murteiden tuntemukseni perusteella puhunut asiasta, myöntäen kotipaikkaoikeuden kirjakielessä myös noille heikkoasteisille muodoille. Hakemistossa (»Suomen kielen ohjesanasto»): sanon »on ehkä tarpeettoman runsaasti näihin taivutustyyppisiin kuuluvia sanoja, kuten Saarimaallakin, joka sallisi . . .», jne. Terho Itkonen viittaa kyllä *Virittäjässä* 1949 olleeseen kirjoitukseeni (»Astevaihtelun salaisuus»), mutta siinä on vain vähäinen määrä sitä, mistä aikaisemmin, mainitussa kielioppaassani, olin kirjoittanut. Mielihyvin totean, että Terho Itkonen on pääasiallisesti samaa mieltä kanssani myös heikkoasteisten muotojen synnystä.

Uskaltanen vielä lisätä, että Suomen kieliopissa, Kettunen—Vaula, s. 54 vastaava kohta on: » . . . *kaupungeita, kaivannoita, harakoita, kaupungeiden, kaivannoiden, harakoihin* (joiden rinnalla on muotoja *kaupunkeja, kaivantoja, harakoihin* jne.) Eivät siis kieliopitkaan ole antaneet vallan yksipuolisia ohjeita.

LAURI KETTUNEN